

Εκπαίδευση Χαρακτήρα

Ανασκόπηση της βιβλιογραφίας

Προώθηση και ενίσχυση των Αξιών ως μέτρο για την εξάλειψη της Έμφυλης Βίας.

Η αγγλική λέξη "character" προέρχεται από το ελληνικό charaktêr, το οποίο αρχικά ήταν αναφορά σε σημάνσεις που χαραχτήκαν στα νομίσματα. Με τα χρόνια που περνούσαν τη λέξη «χαρακτήρας» ήρθε να σημαίνει ένα ξεχωριστό σύνολο χαρακτηριστικών, με τα οποία ένα πράγμα διακρίνεται από τα υπόλοιπα. Στη συνέχεια όταν αναφέρεται σε άτομα, σημαίνει τον συνδυασμό των ιδιοτήτων και των χαρακτηριστικών που διακρίνουν ένα άτομο από το άλλο (Homíak, 2007).

Όταν πρόκειται για Κοινωνικές Επιστήμες και παιδιά, η λέξη "χαρακτήρας" συνήθως αναφέρεται στο σύνθετο των ψυχολογικών χαρακτηριστικών που επηρεάζουν την ικανότητα και την τάση του παιδιού να είναι ένας αποτελεσματικός ηθικός υποστηρικτής, δηλαδή: να είναι κοινωνικά και προσωπικά υπεύθυνος, ηθικός και αυτό-διαχείριση (Berkowitz & Bier, 2007). Ο **"Καλός Χαρακτήρας"** δεν είναι η έλλειψη ελαττωμάτων και προβλημάτων, αλλά μια καλά αναπτυγμένη οικογένεια θετικών χαρακτηριστικών (Peterson & Skiba, 2009). Επιπλέον, τα γνωρίσματα του χαρακτήρα είναι επίσης αυτά "που αφορούν την ηθική αξία ενός ατόμου" (Goldie, 2004). Πολλοί θεωρούν ότι ο χαρακτήρας απλώς σημαίνει το να «ακολουθείς τους κανόνες» και να αποφεύγεις τη συμμετοχή σε κοινωνικά ανεπιθύμητες συμπεριφορές και κίνητρα. Ωστόσο, ο χαρακτήρας δεν σημαίνει μόνο το να ακολουθεί κανείς τους κανόνες, αλλά είναι η καλλιέργεια μια εγγενούς επιθυμίας, να κάνει ό, τι είναι καλύτερο για το δικό του καλό και να σέβεται επίσης την ευημερία των άλλων. Με απλά λόγια, ο χαρακτήρας είναι η πραγματοποίηση της θετικής εξέλιξης ως ατόμου - διανοητικά, κοινωνικά, συναισθηματικά και ηθικά. Το να είσαι άνθρωπος με καλό χαρακτήρα σημαίνει να είσαι η καλύτερη εκδοχή του εαυτού σου (Battistich, Schaps, & Wilson, 2004).

Το να έχεις έναν ισχυρό, σπουδαίο ή αξιόλογο χαρακτήρα είναι το να είσαι άνθρωπος αξίας, άξιος θαυμασμού και τιμής. Ο καλός χαρακτήρας δεν δημιουργείται αυτόματα, καθώς

αναπτύσσεται με την πάροδο του χρόνου μέσα από μια συνεχή διαδικασία διδασκαλίας, παραδείγματος, μάθησης και προσπάθειας (Pala, 2011). Όλοι επιθυμούν να έχουν σχέσεις με ανθρώπους που έχουν καλό χαρακτήρα και αυτό γίνεται ιδιαίτερα επιτακτικό όταν πρόκειται για την ανατροφή των παιδιών. Μια ολιστική παιδαγωγική προσέγγιση θα πρέπει να στοχεύει στην ανατροφή των παιδιών με τις χαρακτηριστικά όπως η ειλικρίνεια, ο σεβασμός εν γένει, ο σεβασμός στον εαυτό τους και ο σεβασμός στην διαφορετικότητα, η λήψη αποφάσεων, η ενσυναίσθηση, η συμπόνια και η Αίσθημα του Πολίτη. Αυτά τα πράγματα δεν συμβαίνουν μόνα τους, απαιτείται προσπάθεια τόσο από τους γονείς και το σπίτι όσο και από την υποστήριξη της σχολικής κοινότητας.

Μαζί με την προσφορά στους νέους βασικών ακαδημαϊκών γνώσεων και δεξιοτήτων, τα σχολεία καλούνται ολοένα και περισσότερο να διαδραματίσουν πρωταρχικό ρόλο στην προώθηση της ανάπτυξης του χαρακτήρα των παιδιών. Παρόλο που παραδοσιακά τόσο οι οικογενειακές όσο και οι θρησκευτικές κοινότητες μπορεί να θεωρήθηκαν ως οι κύριοι φορείς αυτής της διαδικασίας, λίγοι αρνούνται ότι τα σχολεία διαδραματίζουν επίσης κεντρικό ρόλο στην ανάπτυξη του χαρακτήρα των παιδιών και στη συνολική λειτουργία της κοινωνικοποίησης (Skiba & Peterson, 2000). Η συγκεκριμένη παιδαγωγική προσέγγιση, η οποία αποκαλείται "Εκπαίδευση Χαρακτήρων", αναπτύχθηκε ως εργαλείο για τους δασκάλους και τη σχολική κοινότητα γενικά, για να ενσταλάξει στα παιδιά από τις πρώτες ηλικίες αξίες και συμπεριφορές που θα διευκολύνουν τη δημιουργία και - όπως τα χρόνια περνούν - την εγκαθίδρυση καλού και έντιμου χαρακτήρα.

Ορισμός Εκπαίδευσης Χαρακτήρα

Κατά καιρούς έχουν προταθεί διάφοροι ορισμοί της εκπαίδευσης χαρακτήρων. Για παράδειγμα, η θεωρία, ότι η εκπαίδευση χαρακτήρων είναι η στρατηγική διδασκαλία που προάγει την κοινωνική και προσωπική ευθύνη και την ανάπτυξη χαρακτηριστικών του καλού χαρακτήρα και των ηθικών αρετών που το καθιστούν αυτό δυνατό (Vessels & Boyd, 1996). Άλλοι (Fertman & van Linden, 1999) έχουν προτείνει ότι είναι η επίσημη καθοδήγηση για ειλικρίνεια, εμπιστοσύνη, συνεργασία, σεβασμό, ευθύνη, ελπίδα, αποφασιστικότητα και πίστη. Οι Tomaselli και Golden (1996) το χαρακτήριζαν, ως όλα όσα κάνει το σχολείο για να βοηθήσουν τους μαθητές να λαμβάνουν καλύτερες, αποτελεσματικότερες επιλογές και αποφάσεις; οι μαθητές

πρέπει να προσδιορίσουν, να κατανοήσουν και να μάθουν πώς να ενεργούν με βάση τις δικές τους αξίες.

Γενικά, η "Εκπαίδευση χαρακτήρων" είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει μια εκπαιδευτική προσέγγιση που στοχεύει να βοηθήσει τα παιδιά να αναπτύξουν ηθική, πολιτική και κοινωνικά αποδεκτή σκέψη και συμπεριφορά. Χρησιμοποιώντας όλες τις διαστάσεις της σχολικής ζωής, η " Εκπαίδευση χαρακτήρων " διδάσκεται στα παιδιά με βέλτιστο στόχο την ανάπτυξη του χαρακτήρα (Battistich, Schaps, & Wilson, 2004). Στη συνέχεια, η " Εκπαίδευση Χαρακτήρων " συνδέεται με διάφορα εκπαιδευτικά προγράμματα που στοχεύουν στην προώθηση και ενίσχυση της υγιούς ανάπτυξης και γενικής ευημερίας των παιδιών, όπως η κοινωνική και συναισθηματική μάθηση, η εκπαίδευση στις δεξιότητες ζωής και η αγωγή υγείας (Tatman, Edmonson, & State, 2012).

Η παραδοσιακή "Εκπαίδευση Χαρακτήρων" διδάσκει στα παιδιά τις "αξίες" που δρουν ως ψυχολογική απάντηση σε τρεις καθολικές απαιτήσεις που αντιμετωπίζουν όλα τα άτομα και οι ομάδες: η ικανοποίηση των βιολογικών αναγκών, η επίτευξη ομαλής κοινωνικής αλληλεπίδρασης και η ικανοποίηση κοινωνικών θεσμικών απαιτήσεων για ομαδική ευημερία και επιβίωση (Feather 1994). Η διδασκαλία του καλού χαρακτήρα μέσω της εκπαίδευσης αξιών, είναι ιδιαίτερα σημαντική στη σημερινή κοινωνία, δεδομένου ότι η βαθμίδα της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αντιμετωπίζει πολλές προκλήσεις προερχόμενες απευθείας από το Internet, τον αντίκτυπο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης (Αμερικανική Ακαδημία Παιδιατρικής, 2009) τη περιορισμένη γονική μέριμνα ή ελλείψεις μεθόδους γονικής μέριμνας, πίεση από συνομήλικους (Brown, Clasen, Eicher, 1986) και βίαιες ή επιθετικές συμπεριφορές (Frick & White, 2008).

Επιπλέον, τα παιδιά σήμερα βομβαρδίζονται με πολύ περισσότερες αρνητικές επιρροές μέσω των μέσων ενημέρωσης και άλλων εξωτερικών πηγών που επικρατούν στη σημερινή κουλτούρα και είναι άγνωστες σε προηγούμενες γενιές (Skiba & Peterson, 2000). Έτσι, είναι δύσκολο για τα παιδιά να βρουν αξιόπιστα και συνεπή ηθικά παραδείγματα που θα κατευθύνουν την ανάπτυξή τους και αργότερα τη ζωή τους. Αυτή η πραγματικότητα υπογραμμίζει την ανάγκη για τα σχολεία να δημιουργήσουν ένα είδος κοινωνικού

περιβάλλοντος όπου οι μαθητές θα αισθάνονται αποδεκτοί, υποστηριζόμενοι και ότι εκτιμώνται ως σημαντικά μέλη της σχολικής κοινότητας και επομένως μέλη μιας ευρύτερης κοινωνίας.

Η "Εκπαίδευση χαρακτήρων" που εστιάζεται στα αίτια της βίας και της επιθετικότητας θα προωθήσει και θα εξασφαλίσει ένα ασφαλές περιβάλλον στο σχολείο, όπου αυτές οι συμπεριφορές θα εντοπιστούν νωρίς και θα αποφευχθούν (Schaeffer, 1999). Τα σχολεία έχουν την ευθύνη της ακαδημαϊκής ανάπτυξης του μαθητή, αλλά διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην κοινωνικοποίηση των παιδιών και στη διδασκαλία τους σε δεοντολογικές αξίες και την προετοιμασία τους για να γίνουν συνεισφέροντες πολίτες μια μέρα. Ένας καλός πολίτης είναι αυτός που ξέρει και κατανοεί τα δικαιώματα και τις ευθύνες στην κοινωνία του (Schaeffer, 1998). Ως εκ τούτου, το σχολείο πρέπει να εκπαιδεύσει τα παιδιά σχετικά με τις προαναφερθείσες αξίες και τις σχετικές συμπεριφορές από νωρίς.

Πρώτον, πρέπει να δημιουργηθεί ένα υποστηρικτικό περιβάλλον στην τάξη, όπου οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να εκφράζονται ελεύθερα, να είναι ανεκτικοί και να σέβονται τις απόψεις των άλλων (Brady, 2011). Οι αξίες μπορούν να καλλιεργηθούν υπό κατάλληλες και προσεκτικά σχεδιασμένες εκπαιδευτικές μεθόδους, προκειμένου να αυξηθεί το εγγενές κίνητρο των μαθητών προς αυτές και να ενθαρρύνονται να ασκήσουν και να εφαρμόσουν αυτές τις αξίες στην καθημερινότητά τους. Για παράδειγμα, μια αξία όπως ο σεβασμός μπορεί να μαθευτεί με επιτυχία και να ενστερνιστεί μόνο όταν τα παιδιά ενεργούν με βάση αυτόν, πράγμα που σημαίνει το να δείχνεις και να εκφράζεις σεβασμό κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες (Lickona & Davidson, 2005).

Επιπλέον, η "Εκπαίδευση χαρακτήρων" έχει προταθεί ως μια σημαντική, πολλά υποσχόμενη στρατηγική πρόληψης για τη βία και τις αποκλίνουσες συμπεριφορές. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε ότι οι μαθητές από τα δημοτικά σχολεία, που παρακολούθησαν ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης χαρακτήρων είχαν αυξημένα επίπεδα κοινωνικής ικανότητας (Miller, Kraus, & Veltkamp, 2005) που γενικά ορίζεται ως η ικανότητα να χειρίζονται αποτελεσματικά τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις και είναι μια κατασκευή που συνδέεται στενά με τις κοινωνικές δεξιότητες. Με έμφαση στην ενίσχυση της καλής ηθικής συμπεριφοράς στα παιδιά, αναφέρθηκε

η προώθηση της υγιούς ανάπτυξης και της ευημερίας σε διάφορους τομείς (Park & Peterson, 2009). Επίσης, τονίζεται ότι τα παιδιά έχουν επιδείξει σημαντική αύξηση των συμπεριφορών που σχετίζονται με την εκτίμηση της διαφορετικότητας και την προσφορά βοήθειας σε άλλους (Scales, Blyth, Benson, & Leffert, 2000).

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, τα σχολεία είναι εκπαιδευτικά ιδρύματα που έχουν διπλό ρόλο - όχι μόνο για να διευκολύνουν τη γνωστική ανάπτυξη των παιδιών αλλά και για να τους διδάξουν αξίες και σημαντικές κοινωνικές δεξιότητες, τόσο σημαντικές για την ανάπτυξή τους όσο και για τη γενική ευημερία τους. Πολυάριθμα προγράμματα "Εκπαίδευσης Χαρακτήρων" αναπτύχθηκαν για να βοηθήσουν τις σχολικές κοινότητες να επιτύχουν τα προαναφερθέντα οφέλη. Το πρόγραμμα "REACH Beyond Tolerance", για παράδειγμα, έχει σχεδιαστεί ειδικά για να ενισχύσει την ευθύνη και τις σχετικές συμπεριφορές σε μαθητές δημοτικού. Το πρόγραμμα στοχεύει να βοηθήσει τους μαθητές να προσαρμοστούν και να λειτουργήσουν αποτελεσματικά μέσα σε έναν εθνοτικά και πολιτιστικά διαφοροποιημένο κόσμο - ο οποίος περιλαμβάνει μια μεγάλη ποικιλία χαρακτηριστικών και κατηγοριών όπως η φυλή, η εθνικότητα, ο πολιτισμός, η ταυτότητα φύλου και η έκφραση φύλου (Hollingsworth, Didelot, & Smith, 2011).

Διαφορετικές προσεγγίσεις και προγράμματα διδάσκουν και προτείνουν μια τεράστια ποικιλία αξιών, ωστόσο, δεδομένου ότι το Έργο μας επικεντρώνεται στην πρόληψη και την εξάλειψη της έμφυλης βίας, επελέγησαν 5 συγκεκριμένες αξίες (Σεβασμός, Δικαιοσύνη, Δράση, Αίσθημα του Πολίτη, Αγάπη, Ειρήνη), που ανταποκρίνονται με μεγαλύτερη ακρίβεια στη γενική έννοια του έργου SAFER και συνδέονται στενότερα με τους στόχους του.

Επικεντρώνοντας την προσοχή μας μεταξύ της "εκπαίδευσης χαρακτήρων", των αξιών και των σημερινών κοινωνικών ζητημάτων όπως η ισότητα των φύλων και η έμφυλη βία, Η UNESCO (2019), σε συνεργασία με άλλους παγκοσμίως γνωστούς ανθρωπιστικούς οργανισμούς, ανέπτυξε το πρόγραμμα σπουδών "Connecting with Respect", το οποίο αποσκοπεί στην αποτροπή της έμφυλης βίας. Μεταξύ των εννοιών που προτείνονται, η αξία του "σεβασμού" θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική και προωθείται, παράλληλα με τη παιδαγωγική των φύλων και

άλλες σημαντικές ψυχοεκπαιδευτικές έννοιες (π.χ. δεξιότητες επικοινωνίας, υποστήριξης από συνομήλικους). Επιπλέον, ο αυτοσεβασμός είναι μια άλλη ουσιώδης πτυχή που αναφέρεται στην εκτίμηση του εαυτού μας και στη λήψη των σωστών επιλογών προκειμένου να ενισχυθούν τα συναισθήματα όπως η αυτοπεποίθηση, η αυτοεκτίμηση και η παροχή κινήτρου στον εαυτό μας. Όπως και με τον σεβασμό μας για τους άλλους, ο αυτοσεβασμός περιλαμβάνει τη γνώση, την εκτίμηση, την επίδραση, την προσδοκία, το κίνητρο, τη δράση και την αντίδραση, που οδηγεί σε εκτίμηση του εαυτού του ως κάτι που ηθικά σημαντική αξία (Dillon, 2016).

Η Ηθική Αξία “Δικαιοσύνη”

Η αξία της “Δικαιοσύνης” είναι μια άλλη ιδέα που είναι ζωτικής σημασίας στην προσπάθεια αύξησης της συνειδητοποίησης των παιδιών όσον αφορά την έμφυλη βία. Σύμφωνα με τον Feather, 1994, η Δικαιοσύνη συνδέεται στενά με την έννοια του δικαίου και είναι μια κοινωνικά κατασκευασμένη αρχή, που σημαίνει ότι αυτό που θεωρείται δίκαιο σε έναν πολιτισμό ή κοινωνία μπορεί να γίνει αντιληπτό πολύ διαφορετικά από έναν άλλο. Έτσι, έχει ως στόχο να εκπαιδεύσει τα παιδιά σχετικά με τις έννοιες της δικαιοσύνης και του δικαίου από μια παγκόσμια άποψη, η οποία προϋποθέτει την αποδοχή ή τουλάχιστον την ανοχή στην ποικιλομορφία της ταυτότητας φύλου ή / και της έκφρασης του φύλου και στην ανάληψη των απαραίτητων ενεργειών σε περιπτώσεις αδικίας και ενεργειών που προωθούν τις διακρίσεις. Επιπλέον, είναι εξαιρετικά σημαντικό να καλλιεργηθεί η αξία της δικαιοσύνης κάτω από την ομπρέλα της «αποδοχής της διαφορετικότητας», διότι η κριτική σκέψη ενός ατόμου σε ό, τι είναι «δίκαιο ή όχι», επηρεάζεται σημαντικά όχι μόνο από τη σχέση μεταξύ των άμεσα εμπλεκόμενων παραγόντων, αλλά καθοδηγείται από αξίες, κανόνες και συμβάσεις της μεγαλύτερης κοινωνίας στην οποία το άτομο ζει και αλληλεπιδρά (Feather 1994).

Ηθική Αξία “Αίσθημα του Πολίτη”

Η αξία της “Αγωγής του Πολίτη” (που ορίζεται επίσης ως “Ενεργός Πολίτης”), αναφέρεται στην εμπλοκή των τοπικών κοινοτήτων και της δημοκρατίας σε όλα τα επίπεδα, από μεγάλες σε μικρές πόλεις έως εθνικές δραστηριότητες (Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, 2012). Για πολλά χρόνια, ο τομέας της πρόληψης καθορίστηκε στην ιδέα ότι τα άτομα που εμπλέκονται σε προβληματικές συμπεριφορές είχαν κάποια προσωπικά “ελαττώματα” που θα μπορούσαν να τους θέσουν σε κίνδυνο. Ωστόσο, μέσω αυτής της προσέγγισης η σημασία του

"ανήκειν" παραβλέφθηκε. Η αίσθηση ότι κάποιος είναι ικανός, συνεισφέροντας ως αξιόλογο μέλος μιας κοινωνικής ομάδας είναι μια κρίσιμη συνιστώσα της καλής ζωής και της λήψης σωστών επιλογών. Κατά τον ίδιο τρόπο, σύμφωνα με τα ευρήματα της έρευνας, τα νεαρά άτομα που πηγαίνουν σε σχολεία όπου αισθάνονται αποδεκτά, ικανά και πολύτιμα είναι λιγότερο πιθανό να εμπλακούν σε προβληματικές συμπεριφορές (Battistich, Schaps, & Wilson, 2004).

Επιπλέον, όταν ενηλικιωθούν, οι μαθητές θα κατανοήσουν ότι η γενική έννοια της "Ενεργού Συμμετοχής" υπογραμμίζει την κρίσιμη ανάγκη συμμετοχής των πολιτών σε διάφορα θέματα, δραστηριότητες και περιστάσεις που επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη γενική ευημερία και την ποιότητα ζωής.

Όσον αφορά την έμφυλη βία συγκεκριμένα, κατά καιρούς, ξεκίνησαν διάφορες εκστρατείες σε τοπικό και εθνικό επίπεδο σχετικά με τις πολιτικές και τις πρακτικές της. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα "η ισότητα των φύλων, η ταυτότητα και η έκφραση" εμπίπτουν στην κατηγορία των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οποιοσδήποτε δραστηριότητες και πράξεις που προωθούν με σεβασμό προς τους άλλους αυτές τις έννοιες και τις πεποιθήσεις όχι μόνο υποστηρίζονται αλλά και ενθαρρύνονται (Διεθνής Επιτροπή Νομικών, 2010). Μία από τις σημαντικότερες δυσκολίες που έπρεπε να ξεπεράσουν αυτές οι εκστρατείες ήταν η εσφαλμένη αντίληψη ότι η έμφυλη βία είναι ένα ζήτημα που αφορά και υποστηρίζεται μόνο από γυναίκες.

Στη συνέχεια, πολλοί πίστευαν ότι μόνο οι γυναίκες και τα κορίτσια πρέπει να ενημερώνονται διεξοδικά για την έμφυλη βία και να είναι εξοπλισμένα για το πώς να χειρίζονται τις σχετικές καταστάσεις, που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την σωματική ή ψυχολογική τους ευημερία. Προκειμένου να αμφισβητηθούν και τελικά να αποδομηθούν οι προαναφερθείσες πλάνες, η συμμετοχή των ανδρών ενθαρρύνθηκε επίσης σε σχετικές εκστρατείες, συμπεριλαμβανομένων των ανδρών διαφορετικών ηλικιών και διαφορετικών κοινωνικών υποβάθρων, προκειμένου να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση σχετικά με τη την έμφυλη βία και τον τρόπο με τον οποίο επηρεάζει το καθένα ανεξάρτητα από το φύλο και / ή την ηλικία. Συγκεκριμένα, η "MenEngage Alliance", είναι μια συμμαχία της οποίας τα μέλη εργάζονται συλλογικά και ατομικά προς την προώθηση της δικαιοσύνης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

και της κοινωνικής δικαιοσύνης, αγκάλιασε αυτή την έννοια και προωθεί ενεργά τη συμμετοχή, τον σεβασμό και τη συνεργασία ανδρών και νεαρών αγοριών για την καταπολέμηση διαφορετικών μορφών διακρίσεων εις βάρος των γυναικών και της έμφυλης βίας εν γένει (MenEngage Alliance, 2018).

Ηθική Αξία της “Αγάπης”

Μια άλλη αξία που επιλέχθηκε ως μία από τις σημαντικότερες για την αποτροπή της έμφυλης βίας είναι η έννοια της “Αγάπης”. Η αγάπη είναι ένα συναίσθημα που χαρακτηρίζεται από καλές προθέσεις, ανιδιοτελείς πράξεις και έντονο ενδιαφέρον. Μπορεί να επεκταθεί σε φιλανθρωπία και αλtruισμό που περιλαμβάνει πράξεις αγάπης. Η αγάπη είναι επίσης μια ισχυρή συνιστώσα του συναισθηματικού γραμματισμού, όπως αναφέρεται σαφώς σε διάφορες θεωρίες σχετικές με τα συναισθήματα (Lazarus, 1996). Η αγάπη, ως αξία, μπορεί να διακρίνεται ανάμεσα σε διαφορετικές έννοιες που περιλαμβάνουν τύπους και επίπεδα στοργικής αφοσίωσης και συναισθηματικού δεσμού μεταξύ ανθρώπων και πραγμάτων (Cooper, 1977). Για παράδειγμα, κάποιος μπορεί να αισθανθεί την αγάπη για τον σύντροφο, την οικογένεια, την εργασία και τους συναδέλφους του ή ορισμένες δραστηριότητες που στοχεύουν στο καλό του εαυτού του ή στο όφελος άλλων ανθρώπων. Η αγάπη μπορεί να χαρακτηριστεί ως ισχυρή συνιστώσα στις εκστρατείες ευαισθητοποίησης και μέτρων που λαμβάνονται ενάντια στην περιθωριοποίηση και τη διάκριση συγκεκριμένων ομάδων.

Φυσικά με τη διδασκαλία στα παιδιά της αξίας της αγάπης, τα διδάσκουμε επίσης για το πώς να βλέπουν πέρα από τους εαυτούς τους και να καλλιεργούν ενσυναίσθηση και συμπόνια στους άλλους γύρω τους. Παρόλο που δεν μπορούμε να απαιτήσουμε από αυτά να αισθανθούν ή να εκφράσουν την αγάπη προς όλους, μπορούμε όμως να τα διδάξουμε πώς να καταλαβαίνουν ότι όλοι έχουν την ικανότητα να αγαπούν και να αγαπιούνται, επομένως το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να δείχνουμε καλοσύνη, καλές προθέσεις και να αποφεύγουμε την περιθωριοποίηση ή την κακομεταχείριση των ατόμων υπό οποιοσδήποτε συνθήκες.

Η Ηθική Αξία της “Ειρήνης”

Τέλος, η αξία της «ειρήνης» υπογραμμίζει την ανάγκη των ατόμων να ζουν σε κοινότητες και περιβάλλοντα όπου υπάρχει απουσία βίας, διακρίσεων και οποιασδήποτε μορφής σύγκρουση

(Piechowski, 1991). Η εσωτερική ειρήνη είναι μια άλλη πτυχή της γενικής αξίας της "ειρήνης", η οποία εκτιμάται και αποτιμάται από όλα τα άτομα. Η Εσωτερική Ειρήνη είναι η ψυχική κατάσταση όπου ένα άτομο επιτυγχάνει να παραμείνει κάτω από ψυχολογική ή πνευματική ηρεμία, παρά την πιθανή παρουσία στρεσογόνων παραγόντων (Piechowski, 1991). Η εσωτερική ειρήνη ως όρος, είναι επίσης στενά συνδεδεμένη με την ηθική συνειδητή κρίση και τον αντίκτυπο των διαφορετικών ενεργειών που μπορεί να δεχτεί το άτομο. Πιο συγκεκριμένα, όταν οι πράξεις μας ευθυγραμμίζονται με τη συνείδησή μας για το τι είναι σωστό ή λάθος, τότε βρίσκουμε τον εαυτό μας σε μια κατάσταση εσωτερικής ειρήνης. Επομένως, είναι απαραίτητο να διδάσκουμε αυτές τις αξίες σε παιδιά από νεαρή ηλικία, έτσι ώστε να κατανοήσουν τη διπλή επίδραση που έχει το «κάνεις το σωστό»: ως άτομο, μπορείς να απολαύσεις παρατεταμένες περιόδους εσωτερικής ειρήνης και επίσης ως ένα αναπόσπαστο κομμάτι μιας μεγαλύτερης κοινότητας / κοινωνίας μπορείς να συμβάλεις στο μεγαλύτερο καλό.

Η ηθική ανάπτυξη κατά τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας και η κατανόηση των επιπτώσεων (θετικών ή αρνητικών) των ενεργειών αυτών είναι μια ισχυρή συνιστώσα της θεωρίας ηθικής ανάπτυξης του Kohlberg, 1958, στην οποία η ηθική κρίση πρέπει να ευθυγραμμιστεί με μια ηθική συμπεριφορά. Μια ένδειξη της θεωρίας είναι το γεγονός ότι ένας ηθικός έφηβος, νέος ή ενήλικας δεν εμπλέκεται σε "λανθασμένη" δράση προς τον εαυτό του ή προς άλλα άτομα. Προωθώντας τη θετική εξέλιξη των παιδιών, όχι μόνο όταν πρόκειται για την ακαδημαϊκή τους επίδοση αλλά και συναισθηματικά, δεοντολογικά και κοινωνικά, θα ενισχύσει τη γενική θετική εξέλιξη των μαθητών ως άτομα και πολίτες αλλά επίσης θα αποτρέψει αποτελεσματικά την εμφάνιση ενός ευρέου φάσματος σημερινών κοινωνικών προβλημάτων όπως η έμφυλη βία.

References

- American Academy of Pediatrics (2009). Policy Statement: Children, Adolescents and the Media. Organizational Principles to Guide and Define the Child Health Care System and/or Improve the Health of all Children, *Pediatrics*, 132, 958-961.
- Battistich V, Schaps E, Wilson N. Effects of an Elementary School Intervention on Students' Connectedness to School and Social Adjustment During Middle School. *Journal of Primary Prevention*, 24, 243–262.
- Berkowitz, M. W., & Bier, M. C. (2007). What Works in Character Education? *Journal of Research in Character Education*, 5, 29-48.
- Brady, L. (2011). Teacher Values and Relationship: Factors in Values Education. *Australian Journal Of Teacher Education*, 36.
- Brown, B. B., Clasen, D. R., & Eicher, S. A. (1986). Perceptions of peer pressure, peer conformity dispositions, and self-reported behavior among adolescents. *Developmental Psychology*, 22, 521-530.
- Cooper, J. M. (1977). Aristotle on the Forms of Friendship. *Review of Metaphysics*, 30, 619–48.
- Dillon, R. S. (2006). "Respect". *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*.
- Goldie, Peter (2004). *On Personality*. Routledge.
- Hollingsworth, L. A., Didelot, M. J., & Smith, J. O. (2003). REACH beyond tolerance: A framework for teaching children empathy and responsibility. *Journal of Humanistic Counseling, Education and Development*, 42, 139-151.

- Homiak, M (2007). Moral Character. *Sandford Encyclopedia of International Journal of Social Sciences and Humanity Studies*, 3, 1309 – 8063.
- Feather, N. T. (1994). Human Values and their Relation to Justice. *Journal of Social Issues*, 50, 129-151.
- Fertman, C. I. & Van Linden, J. A. (1999). Character Education: An Essential Ingredient for Youth Leadership Development. *NASSP Bulletin*, 83, 9–15.
- Frick, J.P. & White S. F. (2008). Research Review: The importance of callous-unemotional traits for developmental models of aggressive and antisocial behavior. *The Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 49, 359 – 375.
- Lickona, T. & Davidson, M. (2005). *Smart & good high schools: Integrating excellence and ethics for Success In school, work, and beyond*. Cortland, NY.
- Pala, A . (2011). The Need for Character Education. *International Journal of Social Sciences and Humanity Studies*, 3, 23-32. SV
- Park, N. & Peterson, C (2009). Achieving and Sustaining a Good Life. *Perspectives on Psychological Science*, 4, 422-428.
- Scales, P.C., Benson, P. L., Leffert, N., & Blyth, D. A. (2000) Contribution of Developmental Assets to the Prediction of Thriving Among Adolescents, *Applied Developmental Science*, 4, 27-46.
- Skiba, R. J. & Peterson, R. L (2000). School Discipline at a Crossroads: From Zero Tolerance to Early Response. *Exceptional Children*, 66, 335.
- Tatman. R., Edmonson, S., & Slate, J (2012). *Character Education: A Critical Analysis*. Book: Character Education: Review, Analysis, and Relevance to Educational Leadership National

Council of Professors of Educational Administration.

Tomaselli, J. M. & Golden, J. P. (1996). Character Development in Education: The ABCD's of Valuing. *NASSP Bulletin*, 80, 66–73.

Vessels, G., & Huitt, W (2005). Moral and character development. Paper presented at the National Youth at Risk Conference, Savannah, GA, March 8-10.

